

צ'יר וילאו גוון כלל. כל שפּן לעילא מינה.

צ'יריך לאחזרא למלה קדרמהה. עיינין ירוקין דסטרא דדקיא, רחמים אינון מטטרא דתפּארת, וירוקא דילחון מטטריה. איהו נהיר כנהורא דאבן מרגלית.

הגעין דא אתקייאו ספּירן ספּירות, דנחרין גוונין דילחון כספּירים יקירין, וילא כספּירים דאינון פּסולות דעתמא שפּלה, אלא באגנין יקירין ומרגלאן דגנטא דען, דנהורא דלהז מטוף העולם ועד סופו. ואلين אינון ספּירן דנחרין לבך נש באורייתא כולה, עד דלית שעורא.

האות מרגלאן ואבניין יקירין, דאינון מנשمتא ורוחא ונפשא, דקריםיא יקראי, ומלאכיא, וארבע סטרוי עולם. נהורא דאלין מרגלאן אית ליה שעורה, ואית ליה רישא וטוף. אבל לנהורא דנסמְתָא ורוחא ונפשא דאינון באורה אצילות, מבינה ותפארת ומלכות, לית ליה שעורה. ואלין אינון באורה אצילות, אבל אחרניין, איתמר בהון (אייה ד ז) ספּיר גיזורתם, כמה דאוקמוּת קדרמי, כל הנשומות גוזרות מפה האבוד. ובכ' אלין גוונין נהירין בעיינין דגופא דגן עדן. ובהון שבחת אורייתא לשכינתא. ומשה בגין דאטלבש בההוא גופא דגנטא דען דלטפא,

איתמר ביה (שמות לד ל) ר' ייראו מגשתח אליו.

ובכן עדן דלעילא איתמר ביה, (שם לג כה) ופּני לא יראו, דאף על גב דבכל אחר איהו קודשא בריך הוא. אית אמר דאתגליא ביה, ואחר דלא אתגליא ביה כל בך. ורק איהו רזא דאספקלרייא המAIRה, ואספקלרייא שאיינה מאירה.

בגוננא דא אית באורייתא פּמה לבושין, פּמה אנפּין, דאתקייאו פּנים הנראים, ופּנים דאיינם נראים. וקודשא בריך הוא לא אתגלי באורייתא, אלא לכל חדא פּמוס עובדי, וכפומ נשותה ורוחיה ונפשיה מתאר דאתגוזרו.

עיינין אינון פּגונא דגלאל, עיגולין מטטרא דמים. ורק איהו רזא דגלאלים. ואזליין בכו המדה, בארכיו דילחון, בעמיקו דילחון.

ורזא דמלה (ישעה מ יב) מי מד בועלו מים. וαιנון חמשה מדודים מד באה, בגון זה :: : ואינון א א א ביצה, מי מד בועלו מים א. ושמים בזרת תפּון א. וכל בשלייש עפר הארץ א. וشكל בפלס הרים א. וגבעות במאזנים א.

איןון ו', קו דנפיק מן המדה דאייה י', ומיד חמשה מדודין בה, בחמש